

Sygn. akt I NO 137/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

w sprawie z odwołania Ireneusza S. M.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia 21 marca 2019 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 571,

z udziałem D. G. C., D. C. P. i Ł. T.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 15 listopada 2019 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr [...] z dnia 21 marca 2019 r. Krajowa Rada Sądownictwa:

1. przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie: D. G. C. , D. C. P. i Ł. T. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w W.;

2. nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie N. T. B. , P. W. C. , D. C. , M. J. C. , M. G. D. , P. J. G. , K. G. B. , A. E. G. T., L. M. K. , A. K., I. S. M. , M. N., A. I. N., A. R. N., R. A. R., T. S., J. P. S., W. M. W., D. W., A. A. W., T. G. Z., A. J. Z. i M. E. Z. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...].

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że na trzy wolne stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim 2018 pod poz. 571, zgłosili się:

- N. T. B. – starszy asystent sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...];

- P. W. C. – Naczelnik Urzędu Skarbowego w B.;

- D. G. C. – radca prawny;

- D. C. – radca prawny;

- M. J. C. – adwokat, radca prawny;

- M. G. D. – radca prawny;

- P. J. G. – radca prawny;

- K. G. B. – starszy legislator w Rządowym Centrum Legislacji;

- A. E. G. - T. – radca prawny;

- L. M. K. – starszy referendarz sądowy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...];

- A. K. – radca prawny;

- I. S. M. – radca prawny;

- M. N. – adwokat;

- A. I. N. – starszy referendarz sądowy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...];

- A. R. N. – asystent do spraw orzecznictwa w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w [...];

- D. C. P. – radca prawny;

- M. H. P. - S. – sędzia Sądu Rejonowego w [...];

- R. A. R. – radca prawny;

- T. S. – radca prawny;

- J. P. S. – radca prawny;

- Ł. T. – radca prawny;
- W. M. W. – radca prawny;
- . W. – radca prawny;
- A. A. W. – starszy referendarz sądowy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...];
- T. G. Z. – główny specjalista kontroli państwowej w Najwyższej Izbie Kontroli;
- A. J. Z. – zastępca Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Ł.;
- M. E. Z. – radca prawny.

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez M. H. P. - S. Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr [X] z dnia 9 października 2018 r. umorzyła postępowanie wszczęte w sprawie z jej zgłoszenia.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, wyznaczony przez jej Przewodniczącego w celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, po przeprowadzeniu narady na posiedzeniu w dniu 4 marca 2019 r. uznał, że zgromadzone w sprawie materiały są niewystarczające do zajęcia stanowiska i rekomendował Radzie wysłuchanie wszystkich kandydatów uczestniczących w konkursie. W posiedzeniu nie uczestniczyli przedstawiciele Krajowej Rady Radców Prawnych i Naczelnej Rady Adwokackiej powiadomieni o terminie posiedzenia zespołu w związku z ubieganiem się o wolne stanowiska sędziowskie przez radców prawnych i adwokata.

Krajowa Rada Sądownictwa na posiedzeniu plenarnym w dniu 5 marca 2019 r. uwzględniła rekomendację zespołu i zaprosiła wszystkich kandydatów w posiedzeniach zespołu członków Rady.

Na posiedzeniach w dniach 14, 18 i 19 marca 2019 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wysłuchał 25 kandydatów. Na wysłuchanie przed zespołem nie stawiała się powiadomiona o terminie posiedzenia zespołu w dniu 14 marca 2019 r. kandydatka D. C., a na posiedzenia w dniach 14, 18 i 19 marca 2019 r. nie stawili się powiadomieni o terminach posiedzeń zespołu przedstawiciele Krajowej Rady Radców Prawnych i Naczelnej Rady Adwokackiej w związku z ubieganiem się o wolne stanowiska sędziowskie przez radców prawnych i adwokata.

Na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r. członkowie zespołu szczegółowo omówili kandydatów, uwzględniając wyniki ich wysłuchania, oraz przeprowadzili naradę w celu zajęcia stanowiska w sprawie rekomendacji Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatów na trzy wolne stanowiska sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego objęte konkursem. W wyniku przeprowadzonej narady członkowie zespołu ocenili, że zgromadzone materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. W jawnym głosowaniu, w obecności wszystkich członków zespołu, na:

- N. T. B. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- P. W. C. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- D. G. C. oddano 4 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy braku głosów „wstrzymujących się”;
- D. C. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- M. J. C. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- M. G. D. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- P.J. G. oddano 3 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”;
- K. G. B. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- A. E. G. T. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- L. M. K. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”;
- A. K. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- I. S. M. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;

- M. N. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- A. I. N. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- A. R. N. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- D. C. P. oddano 3 głosy „za”, 1 głos „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”;
- R. A. R. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- T. S. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- J. P. S. nie oddano głosów „za”, oddano 3 głosy „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”;
- Ł. T. oddano 2 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się”;
- W. M. W. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- D. W. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- A. A. W. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”;
- T. G. Z. oddano 2 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się”;
- A. J. Z. oddano 3 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”;
- M. E. Z. nie oddano głosów „za” i „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”.

W rezultacie przeprowadzonego głosowania zespół, bezwzględną większością głosów, przyjął stanowisko w przedmiocie rekomendacji D. G. C. , P. J. G., D. C. P. i A. J. Z. na trzy stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...].

Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] oraz ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...].

Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]:

- N. T. B. przyznało ocenę bardzo dobrą;
- P. W. C. przyznało ocenę dobrą;
- D. G. C. przyznało ocenę dobrą;
- D. C. przyznało ocenę pozytywną;
- M. J. C. przyznało ocenę dobrą;
- M. G. D. przyznało ocenę dobrą;
- P. J. G. przyznało ocenę bardzo dobrą;
- K. G. B. przyznało ocenę dobrą;
- A. E. G. T. przyznało ocenę dobrą;
- L. M. K. przyznało ocenę wyróżniającą;
- A. K. przyznało ocenę dobrą;
- I. S. M. przyznało ocenę wyróżniającą;
- M. N. przyznało ocenę pozytywną;
- A. I. N. przyznało ocenę wyróżniającą;
- A. R. N. przyznało ocenę dobrą;
- D. C. P. przyznało ocenę bardzo dobrą;
- R. A. R. przyznało ocenę dobrą;
- T. S. przyznało ocenę pozytywną;
- J. P. S. przyznało ocenę pozytywną;
- Ł. T. przyznało ocenę dobrą;
- W. M. W. przyznało ocenę bardzo dobrą;
- D. W. przyznało ocenę bardzo dobrą;
- A. A. W. przyznało ocenę wyróżniającą;
- T. G. Z. przyznało ocenę dobrą;
- A. j. Z. przyznało ocenę dobrą;
- M. E. Z. przyznało ocenę dobrą.

Na Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] oddano na:

- N. T. B. – 22 głosy „za”, przy 75 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- P. W. C. – 0 głosów „za”, przy 97 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- D. G. C. – 1 głos „za”, przy 96 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- D. C. – 2 głosy „za”, przy 95 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- M. J. C. – 7 głosów „za”, przy 91 głosach „przeciw” i 7 głosach „nieważnych”;
- M. G. D. – 7 głosów „za”, przy 91 głosach „przeciw” i 7 głosach „nieważnych”;
- P. J. G. – 6 głosów „za”, przy 90 głosach „przeciw” i 9 głosach „nieważnych”;
- K. G. B. – 9 głosów „za”, przy 89 głosach „przeciw” i 7 głosach „nieważnych”;
- A. E. G. - T. – 1 głos „za”, przy 96 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- L. M. K. – 51 głosów „za”, przy 47 głosach „przeciw” i 7 głosach „nieważnych”;
- A. K. – 1 głos „za”, przy 95 głosach „przeciw” i 9 głosach „nieważnych”;
- I. S. M. – 35 głosów „za”, przy 64 głosach „przeciw” i 6 głosach „nieważnych”;
- M. N. – 2 głosy „za”, przy 97 głosach „przeciw” i 6 głosach „nieważnych”;
- A. I. N. – 52 głosy „za”, przy 50 głosach „przeciw” i 3 głosach „nieważnych”;
- A. R. N. – 3 głosy „za”, przy 95 głosach „przeciw” i 7 głosach „nieważnych”;
- D. C. P. – 10 głosów „za”, przy 87 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- R. A. R. – 21 głosów „za”, przy 76 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- T. S. – 2 głosy „za”, przy 95 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- J. P. S. – 3 głosy „za”, przy 96 głosach „przeciw” i 6 głosach „nieważnych”;
- Ł. T. – 5 głosów „za”, przy 92 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;

- W. M. W. – 65 głosów „za”, przy 35 głosach „przeciw” i 5 głosach „nieważnych”;
- D. W. – 8 głosów „za”, przy 89 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- A. A. W. – 63 głosy „za”, przy 37 głosach „przeciw” i 5 głosach „nieważnych”;
- T. G. Z – 8 głosów „za”, przy 89 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”;
- A. J. Z. – 11 głosów „za”, przy 88 głosach „przeciw” i 6 głosach „nieważnych”;
- M. E. Z. – 3 głosy „za”, przy 94 głosach „przeciw” i 8 głosach „nieważnych”.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła jednocześnie, że kandydaci biorący udział w konkursie spełniają wymagania ustawowe określone w art. 6 § 1 pkt 1-5 i 7 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Rada wskazała, że podejmując uchwałę, kierowała się również wymogiem z art. 6 § 1 pkt 6 ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i uwzględniła: stopień posiadanej przez kandydatów wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji, doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia.

W uzasadnieniu uchwały szczegółowo opisano wykształcenie, dotychczasowy przebieg kariery zawodowej oraz osiągnięcia wszystkich kandydatów.

Charakteryzując sylwetkę I. S. M. wskazano, że urodził się on [...] 1963 r. w W.. W 1987 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (...) z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W latach 1987-1989 odbył etatową aplikację sądową w okręgu Sądu Wojewódzkiego w [...]., natomiast w 1989 r. złożył egzamin sędziowski z łączną oceną bardzo dobrą. Z dniem 1 listopada 1989 r. Minister Sprawiedliwości mianował I. S. M. na stanowisko asesora sądowego w okręgu Sądu Wojewódzkiego w [...]. Asesurę

sądową odbywał w okresie od dnia 1 listopada 1989 r. do dnia 9 października 1991 r. w Sądzie Rejonowym w W. i w Sądzie Rejonowym w W.. Nominację sędziowską, na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w W., uzyskał postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 października 1991 r. I. S. M. był sędzią Sądu Rejonowego w W. i Sądu Rejonowego w W. w okresie od dnia 10 października 1991 r. do dnia 31 lipca 1995 r. Od dnia 1 maja 1993 r. do dnia 31 lipca 1995 r. pełnił funkcję Przewodniczącego III Wydziału Karnego w Sądzie Rejonowym w W.. Z dniem 31 lipca 1995 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odwołał I. S. M. ze stanowiska sędziego Sądu Rejonowego w W.. Uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z 4 września 1995 r. kandydat został wpisany na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w W.. W latach 1995-2000 I. S. M. wykonywał zawód radcy prawnego w ramach umowy o pracę z K. Sp. z o. o. Od 2000 r. prowadzi własną działalność gospodarczą w ramach Kancelarii Radcy Prawnego I. M.. W 2000 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie prawa autorskiego, wydawniczego i prasowego. Po ukończeniu studiów doktoranckich, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Gra komputerowa jako przedmiot prawa autorskiego”, uchwałą Rady Naukowej Instytutu Prawa Cywilnego Uniwersytetu (...) z 26 listopada 2012 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Za powyższą pracę doktorską I. S. M. otrzymał nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w XI edycji konkursu z zakresu własności intelektualnej za najlepszą pracę doktorską w dziedzinie własności intelektualnej. W latach 2010-2013 współpracował z Kancelarią Prawniczą T. s.k. w W. – jako radca prawny w dziale Postępowań Sądowych – oraz zajmował stanowisko Dyrektora Działu Własności Intelektualnej. Od kwietnia 2013 r. do września 2016 r. współpracował z Kancelarią Prawniczą K. sp.j. w W., początkowo jako starszy prawnik, a od sierpnia 2013 r. jako partner I stopnia i radca prawny w Dziale Postępowań Sądowych. Doskonali kwalifikacje zawodowe uczestnicząc w różnych szkoleniach, seminariach i konferencjach naukowych.

Ocenę kwalifikacji I. S. M. sporządziła A. W. – sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...], która stwierdziła, że kandydat spełnia warunki formalne do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu

administracyjnego. Wskazała, że posiada on również bardzo dobre przygotowanie teoretyczne i praktyczne do objęcia tego stanowiska, na bieżąco pogłębia swoją wiedzę zarówno w zakresie prawa administracyjnego materialnego, jak i procedury administracyjnej oraz sądowoadministracyjnej. Opiniująca podkreśliła, że kandydat miał też styczność z różnymi dziedzinami prawa, a we wszystkich obszarach prawa, którymi się zajmował, wykazuje posiadaną wiedzę prawniczą. Sposób merytorycznego ujęcia podejmowanej tematyki w przygotowanych przez I. S. M. opiniach, pismach procesowych przygotowawczych i środkach zaskarżenia opiniująca oceniła jako wyróżniający. Zwróciła także uwagę na publikacje kandydata, dowodzące pogłębionej wiedzy w wielu tematach – wskazując, że znana jest mu również metodyka pracy sędziego. W ocenie opiniującej kandydat rzetelnie i terminowo wykonuje powierzone mu w związku z wykonywanym zawodem radcy prawnego obowiązki pełnomocnika – stara się uczestniczyć we wszystkich rozprawach, w sposób bardzo odpowiedzialny podchodzi także do ekonomiki postępowania, terminowo przedkładając pisma procesowe. Zdaniem opiniującej świadczy to o bardzo dużym profesjonalizmie kandydata. Analiza spraw i materiałów dołączonych do karty zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], bogata i zróżnicowana dotychczasowa kariera zawodowa I. S. M. uzasadniała, według opiniującej, przyznanie mu oceny wyróżniającej.

Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] wystawił I. S. M. ocenę wyróżniającą.

Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 21 marca 2019 r. na:

- N. T. B. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- P. W. C. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- D. G. C. oddano 9 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 7 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów;

- D. C. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- M. J. C. oddano 3 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- M. G. D. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- P. J. G. oddano 2 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- K. G. B. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. E. G. - T. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- L. M. K. oddano 3 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. K. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- I. S. M. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- M. N. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. I. N. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. R. N. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- D. C. P. oddano 14 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 2 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów;

- R. A. R. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- T. S. oddano 2 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- J. P. S. oddano 1 głos „za” i 1 głos „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- Ł. T. oddano 13 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego uzyskał wymaganą bezwzględną większość głosów;

- W. M. W. oddano 3 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- D. W. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. A. W. oddano 3 głosy „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- T. G. Z. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- A. J. Z. oddano 6 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się” i braku głosów „nieważnych”, w rezultacie czego nie uzyskał wymaganej bezwzględnej większości głosów;

- M. E. Z. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się” i 1 głosie „nieważnym”, w rezultacie czego nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że podstawowym zadaniem w ramach prowadzonego postępowania konkursowego było wybranie, spośród wielu bardzo dobrych uczestników postępowania, najlepszych kandydatów do sprawowania urzędu sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]. Jako że poparcie środowiska sędziowskiego jest jedną z szeregu przesłanek wskazanych w art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, Rada uwzględniła, że D. G. C. i Ł. T. uzyskali dobrą, a D. C.P. – bardzo dobrą opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...], a także, że wybrani kandydaci uzyskali niskie poparcie na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów tego Sądu. Krajowa Rada Sądownictwa miała jednak na uwadze, że wybrani kandydaci nie są zatrudnieni w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], a wywodzą się z innego zawodu prawniczego – radców prawnych – a więc są nieznani środowisku sędziowskiemu tego Sądu. Na tej podstawie Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że opinia Kolegium i ocena Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] nie są w przypadku kandydatów wybranych miarodajne do tego stopnia, jak w odniesieniu do innych kandydatów, którzy pracują w sądownictwie administracyjnym lub wykonują główne zadania służbowe w ramach właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]. Okoliczność ta uczyniła w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa kryterium wskazane w art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa niejednolitym w

stosunku do wszystkich uczestników postępowania – co za tym idzie, w ocenie Rady nie mogło mieć ono decydującego wpływu na dokonany wybór kandydatów.

Uzasadniając ów wybór Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatur D. G. C. , D. C. P. i Ł .T. zdecydował całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności oceniane łącznie: doświadczenie zawodowe kandydatów, oceny kwalifikacji, podnoszenie przez nich kwalifikacji zawodowych i sposób autoprezentacji przed zespołem członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Rada, po zapoznaniu się z treścią ocen kwalifikacyjnych, aktami osobowymi oraz dokumentacją złożoną przez wszystkich uczestników postępowania, stwierdziła, że posiadają oni kwalifikacje zawodowe i spełniają ustawowe wymagania do ubiegania się o wolne stanowisko sędziowskie. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa w prowadzonej procedurze konkursowej najlepszymi kandydatami okazali się D. G. C., D. C. P. i Ł. T.. Rada wskazała, że kandydaci ci posiadają wieloletnie doświadczenie w samodzielny stosowaniu różnych gałęzi prawa administracyjnego, a ich kwalifikacje zawodowe zostały ocenione bardzo dobrze i dobrze w sporządzonych na użytek postępowania konkursowego ocenach kwalifikacji. Każdy z wybranych przez Krajową Radę Sądownictwa kandydatów legitymuje się uprawnieniem zawodowym radcy prawnego, potwierdzonym złożeniem egzaminu radcowskiego z wynikiem pozytywnym. Ponadto, wybrani kandydaci posiadają różnorodne i wyróżniające doświadczenie zawodowe, które w ocenie Rady będzie przydatne w kształtowaniu orzecznictwa Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w W..

Uzasadniając wybór kandydatury D. G. C. wskazano, że od października 2008 r. pracuje on w administracji skarbowej i jest – w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa – wysokiej klasy specjalistą oraz praktykiem w dziedzinie prawa podatkowego. Rada wskazała, że kandydat posiada bardzo dobre opinie odnośnie do poziomu jego pracy. Nie bez znaczenia dla wyboru jego kandydatury było również podnoszenie kwalifikacji zawodowych poprzez uczestnictwo i prowadzenie szkoleń z dziedziny prawa podatkowego, działalność publikacyjna – wskazano, że D. G. C. jest autorem publikacji „Konstytucyjne prawo do sądu w świetle zmiany art. 3 § 2 pkt 4 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi”

(Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego nr 1/2017), oraz przygotowywanie przez niego pracy doktorskiej zatytułowanej „Zasady podziału władzy i prawa do sądu a model merytorycznych uprawnień orzeczniczych wojewódzkich sądów Administracyjnych” pod kierunkiem prof. dra hab. K. S..

Uzasadniając wybór kandydatury D. C. P. wskazano, że od 2004 r. wykonuje ona zawód radcy prawnego, a od grudnia 2006 r. jest zatrudniona w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej. Wcześniej pracowała w Urzędzie do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa kandydatka posiada zatem różnorodne doświadczenie zawodowe w stosowaniu przepisów prawa administracyjnego, a jednocześnie podnosi swoje kwalifikacje zawodowe uczestnicząc w wielu szkoleniach i kończąc studia podyplomowe. Podkreślono, że D. C. P. jest wyspecjalizowanym prawnikiem, a przedstawione przez nią do oceny sprawy – w większości z zakresu prawa telekomunikacyjnego – zostały ocenione bardzo dobrze w ocenie kwalifikacji.

Uzasadniając wybór kandydatury Ł. T. wskazano, że posiada on różnorodne doświadczenie zawodowe w zakresie stosowania przepisów prawa administracyjnego, które zdobył zarówno w pracy na stanowiskach referendarza w Wydziale Postępowań Administracyjnych oraz starszego specjalisty w Wydziale Legislacji Komendy Głównej Policji, jak i w pracy na stanowiskach radcy prawnego i naczelnika Wydziału Obsługi Prawnej i Sądowej w Departamencie Obsługi Prawnej w Urzędzie Transportu Kolejowego. Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, że kandydat podnosi swoje kwalifikacje zawodowe w ramach uczestnictwa w szkoleniach branżowych, a jego predyspozycje zostały dobrze ocenione w ocenie kwalifikacji. Krajowa Rada Sądownictwa zapoznała się z uwagami do oceny kwalifikacji złożonymi przez Ł. T. i podzieliła zawartą w uwagach argumentację odnośnie do zakresu tematycznego jego pracy, w tym obszerności materii prawa administracyjnego, z którą miał kontakt w ramach pracy w Komendzie Głównej Policji i w Urzędzie Transportu Kolejowego.

Powyższe – w połączeniu z wyróżniającą autoprezentacją kandydatur D. G. C. w dniu 14 marca 2019 r. oraz D. C. P. i Ł. T. w dniu 18 marca 2019 r. w trakcie wysłuchania przed zespołem członków Krajowej Rady Sądownictwa – przesądzało

w ocenie Rady o tym, że są to najlepsi i wypełniający w najwyższym stopniu przyjęte kryteria kandydaci spośród wszystkich uczestników postępowania.

Pozostali uczestnicy postępowania, biorący udział w konkursie, w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa nie spełniali – w świetle zgromadzonych w sprawie materiałów – w wyższym stopniu ocenianych łącznie kryteriów wyboru wymienionych w art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Rada miała przy tym na uwadze, że prowadzona procedura konkursowa dotyczyła tylko trzech stanowisk sędziowskich, zatem możliwy był wybór tylko trzech osób spośród dwudziestu sześciu uczestników postępowania.

Odwołanie od przedmiotowej uchwały wniosł I. S. M. , zaskarżając ją:

- w zakresie punktu pierwszego, dotyczącego przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie D. G. C., D. C. P. i Ł. T. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...] – w całości;

- w zakresie punktu drugiego – w części dotyczącej nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie I. S. M. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...].

Skarżący sformułował następujące zarzuty:

1. zarzut sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem poprzez niewyjaśnienie w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały dlaczego w odniesieniu do skarżącego Krajowa Rada Sądownictwa całkowicie zdyskredytowała stanowiska samorządu sędziowskiego, dotyczące oceny skarżącego jako kandydata na urząd sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] – w sytuacji gdy uzasadnienie takie zostało sporządzone w odniesieniu do kandydatów przedstawionych we wniosku Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej – co stanowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, poprzez jego zastosowanie wyłącznie w stosunku do kandydatów rekomendowanych Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z pominięciem skarżącego;

2. zarzut sprzeczności z prawem zaskarżonej uchwały poprzez niezastosowanie przez Krajową Radę Sądownictwa w ocenie skarżącego wszystkich ustawowych kryteriów i niewyjaśnienie dlaczego w stosunku do

skarżącego nie zastosowano tych samych kryteriów, które zastosowano w stosunku do kandydatów wybranych – co stanowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i prowadzi do wybiórczego wyboru okoliczności uzasadniających rekomendację wyłącznie kandydatów zgłoszonych Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej i pominięcie analizy tych kryteriów w odniesieniu do kandydatury skarżącego;

3. zarzut sprzeczności z prawem zaskarżonej uchwały poprzez ogólne wskazanie w zaskarżonej uchwale, że kandydaci przedstawieni Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej spełniają „w najwyższym stopniu kryteria wymienione w art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa”, chociaż w procesie nominacji w odniesieniu do wybranych kandydatów i skarżącego nie dokonano porównania tych samych kryteriów – doszło zatem do naruszenia zasad postępowania nominacyjnego, określonych w art. 33 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa;

4. zarzut braku wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały dlaczego w stosunku do skarżącego nie poddano analizie porównawczej wszystkich okoliczności dotyczących jego doświadczenia zawodowego, publikacji, dorobku naukowego, wyróżnień i nagród skarżącego – co prowadzi do naruszenia prawa materialnego, tj. 6 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych.

Wobec powyższego, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o jego oddalenie w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Odpowiedzi na odwołanie złożyli również kandydaci wybrani: D. G. C., D. C. P. i Ł. T. – zgodnie wnosząc o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (t.j. Dz.U. 2019 poz. 84; dalej: u.k.r.s.) uczestnik postępowania może

odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem. W orzecnictwie za utrwalony należy uznać pogląd, że kognicja Sądu Najwyższego nie obejmuje badania merytorycznej trafności wyboru dokonanego przez Krajową Radę Sądownictwa (por. m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2016 r., III KRS 8/16; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17). Sąd Najwyższy sprawdza – w granicach odwołania – czy nie doszło do naruszenia przepisów postępowania lub przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w sprawie.

Z uwagi na fakt, że to do wyłącznej kompetencji Krajowej Rady Sądownictwa należy wybór kandydatów do objęcia urzędu sędziego należy uznać, że Rada ma w tym zakresie przyznaną szeroką władzę dyskrecyjną. Uznanie Rady oznacza, że w określonym stanie faktycznym kilka alternatywnych decyzji dotyczących wyboru najlepszego kandydata może być dopuszczalnych, a sama okoliczność, że zewnętrzny obserwator (w tym Sąd Najwyższy) innego kandydata postrzegałby jako lepszego nie jest wystarczające dla stwierdzenia sprzeczności uchwały z prawem. Swoboda wyboru osób, które zostaną przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest jednak nieograniczona; wybór kandydatów nie może być arbitralny i odrywać się od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Krajowa Rada Sądownictwa w uchwale wyjaśniła motywy swojego wyboru. Przy podejmowaniu uchwały nie doszło do naruszenia reguł proceduralnych określonych w ustawie.

Stosownie do art. 33 ust. 1 u.k.r.s. w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 u.k.r.s. przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia:

1) doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia;

2) opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów.

Brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutu, że Rada naruszyła art. 33 ust. 1 u.k.r.s. przez brak wszechstronnego rozważenia sprawy. Z uzasadnienia uchwały wynika, że przy jej podejmowaniu Rada uwzględniła: stopień posiadanej przez kandydatów wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacji, doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] oraz ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] – a zatem wszystkie ustawowe kryteria wyboru kandydatów zostały wzięte pod uwagę. W uzasadnieniu zaskarżonej uchwały opisano wszystkie istotne z tego punktu widzenia cechy kandydatów i skonfrontowano je z ustawowymi kryteriami.

W tym miejscu należy zauważyć, że uzasadnienie uchwały Rady nie może być powtórzeniem treści całego zgromadzonego materiału sprawy. Z punktu widzenia prawnej ochrony interesów poszczególnych kandydatów trzeba przyjąć, że Rada nie ma obowiązku szczegółowego opisywania każdego z nich – w przypadku zaś wielości kandydatów, z jaką Rada miała do czynienia w prowadzonym postępowaniu nominacyjnym, wymagane jest dokładne omówienie walorów kandydatów wybranych, co do pozostałych dopuszcza się natomiast przedstawienie oceny ogólnej, sprowadzającej się do stwierdzenia, że pozostali kandydaci nie spełnili stawianych wymogów w takim stopniu, jak wybrany kandydat i dlaczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r., III KRS 49/14; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2014 r., III KRS 65/14). Z tego względu brak odrębnej charakterystyki każdego kandydata, który nie został przedstawiony Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie –

w tym skarżącego – a także brak odrębnego wyjaśnienia przyczyn, dla których jego kandydatura nie została wybrana, nie narusza art. 33 ust. 1 u.k.r.s.

W rozpoznawanej sprawie Krajowa Rada Sądownictwa – odrębnie w stosunku do każdego z przedstawionych kandydatów – wskazała, dlaczego jej zdaniem kandydaci ci spełniają kryteria wyboru w największym stopniu; wyjaśniła także, z jakich przyczyn uznano, że opinia Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] i ocena Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...] nie są w ich przypadku miarodajne do tego stopnia, jak w odniesieniu do innych kandydatów, którzy pracują w sądownictwie administracyjnym lub wykonują główne zadania służbowe w ramach właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w [...]. W tym miejscu należy podkreślić, że to do Krajowej Rady Sądownictwa należy ostateczna ocena tzw. „poparcia środowiskowego”, udzielonego biorącym udział w postępowaniu nominacyjnym kandydatom, a wyrażonego w tajnych głosowaniach kolegium i zgromadzenia ogólnego sędziów danego sądu. Rada nie jest mechanicznie związana ową opinią środowiskową, która jest niewątpliwie najśłabszym ogniwem spośród ustawowych kryteriów oceny kandydatów – a to przede wszystkim z uwagi na fakt, że jako niemotywowana ocena (opinia) nie poddaje się w pełni racjonalnej weryfikacji motywów jej podjęcia.

Należy przy tym pamiętać, że Rada ma możliwość określania we własnym zakresie, które elementy uznać za szczególnie istotne. Nie może zostać uznane za naruszenie prawa, o którym mowa w art. 44 ust. 1 u.k.r.s., przyjęcie przez Radę, że określony element doświadczenia zawodowego – w tym przypadku zatrudnienie w organach administracji publicznej – zasługuje na wyższą ocenę niż inny; podobnie, nie można również czynić zarzutu z faktu, że pewne fragmenty drogi zawodowej zostały uwypuklone czy nadano im większą wagę niż innym. Dopuszczalne działanie w granicach uznania polega m.in. na tym, że możliwe jest nadawanie różnych wag kryteriom ocennym wynikającym z ustawy.

Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika, że wszystkie ustawowe kryteria wyboru kandydatów zostały wzięte pod uwagę. Opisano tam wszystkie istotne z tego punktu widzenia cechy kandydatów i skonfrontowano je z jednolitymi, wynikającymi z ustawy kryteriami. Różnice między kandydatami rekomendowanymi

i kandydatem skarżącym nie są rażące, diametralne – wybór kandydatów rekomendowanych nie może zatem być uznany za zupełnie arbitralny i oderwany od zebranego materiału dowodowego. Podkreślić przy tym należy, że powinność stosowania w postępowaniu nominacyjnym jednolitych kryteriów wyboru nie oznacza, że Krajowa Rada Sądownictwa powinna wobec wszystkich zgłoszonych kandydatów, niezależnie od ich statusu, stosować jednakowe (identyczne) kryteria oceny. Przykładowo jednolite kryterium odnoszące się do kwalifikacji zawodowych (dorobku, doświadczenia zawodowego) kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie nie może być jednakowo stosowane do różnych kandydatów – oczywistym jest, że inaczej ich ocena będzie dokonywana w odniesieniu do sędziów, asystentów sędziego czy referendarzy sądowych, a inaczej będzie kształtować się w przypadku kandydatur zgłoszonych przez radców prawnych czy adwokatów.

Za dopuszczalne należy uznać także dokonanie oceny całościowej (kompleksowej, zbiorczej), przy uwzględnieniu wszystkich wskazanych w ustawie kryteriów. Ustawa wymienia kwalifikacje na pierwszym miejscu, jako cechę najważniejszą, ale nie określa wag pozwalających z matematyczną precyzją określić wpływ poszczególnych cech (właściwości) kandydata na ostateczną ocenę. Z kolei „kwalifikacje” to cecha ocenna, której nie da się wyekstrahować od innych (również nieostrych) elementów, takich jak doświadczenie zawodowe, wykształcenie czy znajomość specyfiki pracy w danym sądzie. Dlatego uznanie Rady jest w istocie dwuetapowe: na etapie oceny spełnienia poszczególnych kryteriów i na etapie oceny całościowej. W oparciu o przedstawione dokumenty dokonane oceny kwalifikacji kandydatów należy uznać za dopuszczalne w granicach uznania Rady. W konsekwencji nie można formułować zarzutu opierającego się na braku precyzyjnego – wręcz tabelarycznego – zestawienia wszystkich cech kandydatów. Podobnie, nie można czynić zarzutu z braku porównania przez Krajową Radę Sądownictwa wszystkich okoliczności dotyczących doświadczenia zawodowego, publikacji, dorobku naukowego oraz wyróżnień i nagród poszczególnych kandydatów – co zdaniem skarżącego miało świadczyć o naruszeniu art. 6 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 2107). Rola Krajowej Rady

Sądownictwa w procesie nominacyjnym nie polega bowiem na mechanicznym sumowaniu określonych w ustawie punktów za poszczególne, precyzyjnie określone cechy kandydatów, lecz na autonomicznym, uznaniowym wyborze. Różnice między kandydatami w prowadzonym postępowaniu nominacyjnym nie były zaś tego rodzaju, by wybór kandydatów rekomendowanych mógł być uznany za dokonany z obrazą prawa.

W świetle powyższego brak jest podstaw do uznania, że Rada zastosowała nieprzejrzyste, niejednolite bądź niesprawiedliwe kryteria selekcyjne. Sąd Najwyższy w ramach badania zgodności uchwały z prawem nie może natomiast – jak już była o tym mowa powyżej – dokonywać merytorycznej oceny kandydatów i badać, który kandydat jest jego zdaniem lepszy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.k.r.s., orzekł jak w sentencji wyroku.